Domoljubni radio

Portal domoljubnog radija

Na današnji dan rođen je Siniša Glavašević

Mario Strinavić · Monday, November 4th, 2019

Siniša Glavašević rodio se na današnji dan 1960. godine u Vukovaru. Bio je pisac proze, knjižničar, novinar, ratni izvjestitelj. Osnovnu i srednju školu završio je u rodnom gradu, a studij komparativne književnosti i bibliotekarstva na Filozofskome fakultetu u Sarajevu. Nakon završetka školovanja radio je u školama u Lovasu i Borovu Naselju. Na Radio Vukovaru zaposlio se najprije kao spiker, a za vrijeme Domovinskog rata bio je urednik Hrvatskoga radija Vukovar i ratni izvjestitelj. Ranjen je 4. studenoga 1991. godine, na putu u bolnicu gdje je krenuo prikupiti podatke za izvješće. Posljednje izvješće Siniša je poslao iz vukovarske bolnice 18. studenoga na navečer.Poslije pada Vukovara odveden je, 19.studenoga1991. godine, iz vukovarske bolnice i od tada mu se izgubio trag. Ubijen je i i pokopan u masovnoj grobnici na Ovčari 20. studenoga 1991. godine.

Tijelo Siniše Glavaševića eshumirano je i identificirano u veljači 1997. godine i pokopano na Mirogoju u Zagrebu.

Bio je oženjen Majdom sa kojom ima sina Bojana

Pored njegovih izvješća koje smo slušali, iz razorenog i opkoljenog Vukovara, slušali smo i njegove pjesme koje je čitao žiteljima Vukovara u večernjim satima.

Prisjetimo se njegovog najpoznatijeg eseja;

Priča o gradu

Odustajem od svih traženja pravde, istine, odustajem od pokušaja da ideale podredim vlastitom životu, odustajem od svega što sam još jučer smatrao nužnim za nekakav dobar početak, ili dobar kraj.

Vjerojatno bih odustao i od sebe sama, ali ne mogu. Jer, tko će ostati ako se svi odreknemo sebe i pobjegnemo u svoj strah? Kome ostaviti grad? Tko će mi ga čuvati dok mene ne bude, dok se budem tražio po smetlištima ljudskih duša, dok budem onako sam bez sebe glavinjao, ranjiv i umoran, u vrućici, dok moje oči budu rasle pred osobnim porazom? Tko će čuvati moj grad, moje prijatelje, tko će Vukovar iznijeti iz mraka?

Nema leđa jačih od mojih i vaših, i zato, ako vam nije teško, ako je u vama ostalo još mladenačkog šaputanja, pridružite se. Netko je dirao moje parkove, klupe na kojima su još urezana vaša imena, sjenu u kojoj ste istodobno i dali, i primili prvi poljubac – netko je jednostavno sve ukrao jer, kako objasniti da ni Sjene nema?

Nema izloga u kojem ste se divili vlastitim radostima, nema kina u kojem ste gledali najtužniji film, vaša je prošlost jednostavno razorena i sada nemate ništa. Morate iznova graditi. Prvo, svoju prošlost, tražiti svoje korijenje, zatim, svoju sadašnjost, a onda, ako vam ostane snage, uložite je u budućnost. I nemojte biti sami u budućnosti. A grad, za nj ne brinite, on je sve vrijeme bio u vama. Samo skriven. Da ga krvnik ne nađe.

Grad – to ste vi.

Njegova optužnica i danas izaziva tugu,očaj i nevjericu;

“Optužnica kojom optužujem Sabor Republike Hrvatske za sudjelovanje Hrvata u najvećem zločinu u povijesti nad hrvatskim narodom, za sudjelovanje u zločinu nad 15.000 Hrvata iz Vukovara.

Optužujem vas gospodo, što ste dopustili da gladuju dok ste vi bili siti, zato što je vama bilo toplo, a njima hladno. Dok ste vi gasili žeđ pićem po vlastitom izboru u željenim količinama, njih ste osudili na jušnu žlicu vode.

Gospodo sabornici, dane ste provodili u ukusnim domovima i isto takvim uredima, a Vukovarcima ste dodijelili vlažne i tamne podrume. Za vaše noći odabrali ste tople i meke pokrivače, njima ste prepustili mokre i smrdljive deke. Zar zaista mislite da su za to svi ovi ljudi dali svoj glas? Zašto ste naše bebe i našu djecu osudili na krastavost?

Da li su sve infekcije svijeta rezervirane za djecu Vukovara? Osuđujem vas, gospodo zastupnici, za sve njihove boli, za sav strah kojim su ispunjene dječje oči, za svaki prigušeni krik, za sve suze, isplakane i neisplakane.

Osuđujem vas, gospodo sabornici, za svaku na živo odrezanu herojsku ruku, nogu, za svaku na živo izrezanu ranu i izvedenu operaciju. Osuđujem vas za sve boli gladnih i žednih ranjenika, za sav očaj i umor naših liječnika i ostalog medicinskog osoblja. Osuđujem vas za sve smrti koje su nastupile zbog nedostatka krvne plazme i adekvatnih lijekova.

Osuđujem vas za sav očaj borca kada je shvatio da nema više čime napuniti svoje oružje. Osuđujem vas, gospodo sabornici, za trenutak iznenađenja kada su u Vukovar stigli nepobitni dokazi da Republika Hrvatska raspolaže ljudstvom i svim sredstvima potrebnim za proboj puta i obranu Vukovara, ali ista ne želi biti upotrijebljena, odnosno dostavljena zapovjedništvu Operativne grupe Vukovar-Vinkovci-Županja, a koju je zapovjedništvo zahtijevalo za izvršenje zadataka koji je postavljen pred njih.

Osuđujem vas, gospodo, za svu bol trenutka kada ja Vukovar shvatio da između vas, Hrvatskog sabora, Hrvatske vlade, predsjednika Republike Hrvatske i četnika nema nikakve razlike.

Osuđujem vas, gospodo, za svu sramotu koju ste nanijeli hrvatskom narodu pokapajući ga. Hrvatski narod nije vas za ovo ovlastio i zato vas optužujem za IZDAJU. Optužujem vas, gospodo, zato jer ste stajali ispred svetinje hrvatskog naroda, ispred hrvatske trobojnice, a izdajnici si to nikada ne smiju dopustiti. Okaljali ste našu zastavu i zato vas optužujem.

Optužujem vas zato što ste svojim izdajničkim ustima pjevali našu lijepu himnu koju su pjevali heroji Trpinjske ceste, heroji Lužca, heroji Mitnice, Sajmišta, Borova naselja, heroji Bogdanovaca. Heroji Vukovara pjevali su je dok su branili Vukovar u tijeku borbe, kad su sahranjivali raskomadane ostatke svojih prijatelja, pjevali su je dok su umirali.

Osuđujem vas, gospodo, jer si uzimate to pravo. Nedopustivo je da vi, pod čijim blagoslovom Vukovar umire, pjevate pjesmu ljudi koje ste osudili na mučeničku smrt. Optužujem vas za sudjelovanje u masakru nad stanovnicima i braniteljima Vukovara.

Osuđujem vas, gospodo, za smrt Vukovara. Materijalni dokazi vaše nesumnjive krivice

bit će dani na uvid hrvatskom narodu i cijeloj svjetskoj javnosti.

Zavaravate se ako mislite da ćete vi prije doći do njih. Ne možete – garantiramo. Također garantiramo da ćete u budućnosti ući i ostati u povijesti kao izdajnici i zločinci i da ćete do kraja svog života lijegati i ustajati sa sjećanjem na Vukovar.”

This entry was posted on Monday, November 4th, 2019 at 1:30 pm and is filed under Aktualno, Domoljublje You can follow any responses to this entry through the Comments (RSS) feed. Responses are currently closed, but you can trackback from your own site.